

POSTANOWIENIE

26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 26 czerwca 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi M.G. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku
z 1 czerwca 2023 r., IX Cz 15/23 (IX WSC 1/23),
wydanego w sprawie z wniosku C. spółki akcyjnej w W., B. w G., Gminy M., P.
w K., S. spółki akcyjnej w W., Spółdzielni [...] w U., P. w W.
z udziałem M.G.
przy udziale R.W.
w sprawie nadzoru nad egzekucją z lokalu mieszkalnego nr [...], stanowiącego
odrębną nieruchomość, położonego w budynku nr [...] przy ulicy G. w U.,

**odmawia przyjęcia skargi o stwierdzenie niezgodności
z prawem do rozpoznania.**

A.W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 1 czerwca 2023 r. Sąd Rejonowy w Słupsku po rozpoznaniu sprawy z urzędu z nadzoru nad egzekucją z lokalu mieszkalnego oddalił zażalenie M.G. na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z 3 stycznia 2023 r. wydane w sprawie IX Co 490/20, którym Sąd Rejonowy udzielił przybicia prawa własności lokalu mieszkalnego bliżej opisanego

wraz z określonym udziałem w nieruchomości wspólnej bliżej opisanym na rzecz licytanta za cenę w wysokości 240 000 złotych.

Skarżąca złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego postanowienia z 1 czerwca 2023 r. z art. 997 k.p.c. w zw. z art. 767⁴ § 1¹ k.p.c., albowiem zostało wydane w składzie jednego sędziego, a w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie rozpoznaje sąd, który wydał zaskarżone postanowienie, w składzie trzech sędziów. Skarżąca zarzuciła również naruszenie art. 955 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie opublikowania zawiadomienia o licytacji nieruchomości w dzienniku poczytnym w danej miejscowości oraz art. 991 § 1 i 2 k.p.c. poprzez udzielenie przybicia w sytuacji, gdy postępowanie podlegało umorzeniu.

Ponadto wskazała, że poniosła szkodę w związku z pozbawieniem jej prawa do nieruchomości. Zaznaczyła, że nie przysługują jej żadne środki umożliwiające uchylene lub zmianę zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma postawione przez ustawodawcę wysokie wymagania formalne i merytoryczne, określone precyzyjnie w art. 424⁵ k.p.c. W § 1 wskazanego przepisu wymienione są konstrukcyjne elementy skargi, których niespełnienie prowadzi do odrzucenia skargi *a limine* (postanowienie SN z 29 sierpnia 2007 r., IV CNP 115/07).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., do konstrukcyjnych elementów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należy oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Mimo, że elementy konstrukcyjne skargi zostały przez skarżącą w jej treści zachowane, to przytoczone przez skarżącą podstawy i ich uzasadnienie nie przemawiają za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Zarówno sentencja zaskarżonego postanowienia z 1 czerwca 2023 r., jak i jego uzasadnienie, zostały podpisane przez trzech sędziów Sądu Rejonowego. Samo umieszczenie w komparycji imienia i nazwiska jedynie przewodniczącego składu orzekającego – sędzi E.R., nie stanowi jeszcze o tym, że orzeczenie zostało wydane w warunkach nieważności z art. 379 pkt 4 *in principio* k.p.c. Opuszczenie imion i nazwisk pozostałych dwóch sędziów uczestniczących w rozpoznaniu zażalenia ma charakter wadliwości, o której mowa w art. 350 § 1 k.p.c., a którą w związku z art. 361 k.p.c. da się usunąć poprzez sprostowanie postanowienia. Tym samym, brak imion i nazwisk w pierwotnie sporządzonej komparycji postanowienia nie świadczy o tym, że skład sądu był sprzeczny z przepisami prawa, skoro widniejące pod sentencją i uzasadnieniem postanowienia podpisy należą do trzech sędziów i można je *prima facie* zidentyfikować jako podpisy należące do trzech tych samych osób (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4 kwietnia 2000 r., I PKN 476/99, OSNP 2001, Nr 16, poz. 515). Należy również odnotować, że sprostowanie treści postanowienia z 1 czerwca 2023 r. w oznaczonym zakresie nastąpiło postanowieniem z 16 kwietnia 2024 r. (k. 226).

W odniesieniu do naruszenia art. 955 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy zauważa, że na skutek zmiany spowodowanej ustawą z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 771), która weszła w życie 1 stycznia 2019 r., przepis otrzymał brzmienie „obwieszczenie o licytacji należy co najmniej dwa tygodnie przed jej terminem ogłosić publicznie na stronie internetowej oraz tablicy ogłoszeń sądu sprawującego nadzór nad egzekucją z nieruchomości, w lokalu organu gminy właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości oraz na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej”, a zatem obwieszczenia nie ogłasza się już w dzienniku poczytnym w danej miejscowości. Analiza motywów pisemnych postanowienia, w którym Sąd Rejonowy opisał przebieg postępowania egzekucyjnego w części dotyczącej egzekucji z nieruchomości, prowadzi tym

samym do wniosku uzasadnionych podstaw wskazanie naruszenia powołanego przepisu.

Sąd Rejonowy wypowiedział się wyczerpująco również, z jakich powodów nie znalazł zastosowania art. 991 § 1 i 2 k.p.c. W toku postępowania nie doszło bowiem ani do naruszenia przepisów postępowania w toku licytacji, ani też postępowanie nie podlegało umorzeniu bądź z urzędu, bądź na wniosek. Propozycja spłaty w ratach egzekwowanego zadłużenia nie została wskazana jako podstawa do umorzenia postępowania egzekucyjnego w ramach art. 824-825 k.p.c.

Z podanych względów, na podstawie art. 424⁹ k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

A.W.

[a.ł.]